

примірниках на паперових та електронних носіях та оригінали документів або їх копії, що підтверджують факт взяття бюджетного зобов'язання.

Установа за бажанням може сама визначити черговість погашення бюджетних фінансових зобов'язань, для чого подає до органу Державного казначейства графік погашення бюджетних фінансових зобов'язань довільної форми. Сума зобов'язання не повинна перевищувати загальну суму асигнувань на взяття зобов'язань на відповідну мету. Особливості обліку бюджетних зобов'язань розпорядників бюджетних коштів (а саме черговості платежів за захищеними статтями кошторису) застосовуються при взятті бюджетних фінансових зобов'язань за такими кодами економічної класифікації видатків: 2111 «Заробітна плата», 2120 «Нарахування на заробітну плату», 2200 «Використання товарів та послуг». Таким чином, враховуючи специфіку діяльності суб'єктів державного сектору слід виокремити особливості оплати за договорами :

– діяльність породжує контрагентів, виділення законодавством захищених статей видатків а отже, потребує механізму першочерговості здійснення розрахунків;

– гнучкість інформаційної бази щодо стану розрахункової дисципліни установ державного сектору;

– вибір оптимальної форми розрахунків.

Список використаних джерел

1. Про публічні закупівлі: Закон України від 25.12.2015 р. № 922-VII, URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/922-19> (дата звернення: 14.05.2018).
2. Хорунжак Н. М. Публічні закупівлі: шляхи вирішення організаційних і контрольно-облікових проблем. *Сталій розвиток економіки*. 2016. № 3(32). С. 143-149.
3. Сисюк С. В. Проблеми й перспективи вдосконалення організації обліку в Україні: теоретико-прикладні аспекти і міжнародні вимоги. *Бізнес Інформ*. 2016. №9. С. 218–223.
4. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 128 «Зобов'язання»: Затверджено Наказом Міністерства фінансів України 24.12.2010 N 1629, URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0093-11>
5. Лучко М.Р., Зорій Н.М., Хорунжак Н.М. Контроль в державному секторі економіки: навч. посіб. Тернопіль: Економічна думка. 2015. 215 с.
6. Лучко М. Теорія контрактів: вибрані питання бухгалтерського обліку та аналізу / Михайло Лучко // Соціально-економічні проблеми і держава. — 2016. — Вип. 2 (15). - С. 71-77.

Сисюк С.В.

кандидат економічних наук, доцент

Васюк С. О.

магістрант

Тернопільський національний економічний університет

м. Тернопіль, Україна

ОСОБЛИВОСТІ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБЛІКУ СУБ'ЄКТІВ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ

Бухгалтерський облік СДСЕ є найбільш регламентованим видом управлінської діяльності. Закони, укази, накази, розпорядження, положення, порядки, інструкції, методичні вказівки встановлюють правила ведення бухгалтерського обліку та є обов'язковими до виконання. Відповідно до статті 6 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову

28 грудня 2018 року, м. Тернопіль

звітність в Україні» державне регулювання обліку та фінансової звітності здійснюється з метою:

- створення єдиних правил ведення бухгалтерського обліку та фінансової звітності, які є обов'язковими для всіх;
- удосконалення бухгалтерського обліку та фінансової звітності.
- функції державного регулювання облікової системи України реалізуються через систему органів державної влади та державного управління [4].

Основними нормативними документами, відповідно до яких організується облік у бюджетних установах, є Бюджетний кодекс України і Закон України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність», Положення (стандарти) бухгалтерського обліку в державному секторі економіки (ПСБОДСЕ)

Бюджетним кодексом регулюються відносини, що виникають у процесі складання, розгляду, затвердження, виконання бюджетів та розгляду звітів про їх виконання, а Закон про бухгалтерський облік визначає правові засади організації, ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні. Важливу роль в питаннях організації обліку для СДСЕ відіграють Міністерство фінансів, ДКСУ та інші органи. Відповідно до стратегічного плану діяльності Міністерства фінансів України та відповідно до міжнародних стандартів та законодавства Європейського союзу розпорядженням КМУ від 20 червня 2018 року схвалено Стратегію модернізації системи бухгалтерського обліку та фінансової звітності в державному секторі економіки на період до 2015 року, яка визначає основні аспекти розвитку та організації обліку в усіх бюджетних установах до 2025 року та передбачає ряд певних нововведень. Основні положення Стратегії систематизовані на рис. 1.

Як свідчить рис. 1. основні заходи щодо модернізації системи бухгалтерського обліку систематизовані у п'ять груп, які є пріоритетами розвитку та державного регулювання бухгалтерського обліку та фінансової звітності. Як бачимо ключовим аспектом є розробка уніфікованого програмного продукту для ведення обліку СДСЕ, що дозволить також оптимізувати інформаційний потік між ДКСУ та розпорядниками бюджетних коштів, при цьому важливе значення має удосконалення системи підготовки фахівців (бухгалтерів та аудиторів).

Через існування істотних відмінностей у характері діяльності різних бюджетних установ (освіти, науки, охорони здоров'я, спорту, культури, органи місцевого самоврядування тощо) існують більш вузько спрямовані нормативні акти, які видаються відповідними головними розпорядниками і охоплюють спеціальні напрямки роботи установ. Оскільки нормативно-правове регулювання обліку, контролю визначається межами регламентації фінансово-господарської діяльності установи, завдання нормативно-правового регулювання обліку, контролю розпорядників бюджетних коштів визначаються середовищем, яке являє собою діяльність установи.

Законодавча база, якою керуються в своїй діяльності суб'єкти державного сектору, досить різноманітна: від загальногосподарських нормативних актів (які використовують і госпрозрахункові підприємства та установи), затверджених Верховною радою України, Кабінетом міністрів України, іншими міністерствами та відомствами тощо, до вузько спеціалізованих (притаманних лише суб'єктам державного сектору) та визначаються специфікою діяльності установи.

Необхідно відмітити, що нормативно-правові акти щодо організації обліку визначають повноваження та компетенції керівника установи щодо можливості впорядкування ним процесів пов'язаних з організацією обліку. Тобто розробка та затвердження облікової політики та її наповнення покладені на керівника установи. Однак однією із проблем при формуванні облікової політики суб'єкта державного сектору є відсутності галузевих

28 грудня 2018 року, м. Тернопіль

методичних рекомендацій та визначених єдиних підходів до облікової політики з боку розпорядника бюджетних коштів вищого рівня.

Таким чином, організація обліку вимагає відповідного нормативно-правового регулювання, без якого неможливе законне використання дійсно дієвих інструментів підвищення не лише якості облікової системи та інформаційної бази управління діяльністю суб'єкта державного сектору.

Рис. 1. Заходи щодо модернізації системи бухгалтерського обліку в державному секторі на 2018–2025 роки

Список використаних джерел

1. Лучко М.Р. Пізнання в розвитку теорії бухгалтерського обліку // Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Економіка. – Випуск 1 (2). – 2015. – С. 33-38.
2. Панасюк В. М. Бухгалтерський облік як інформаційна система управління / Є. К. Ковальчук, В. М. Панасюк // Економічний аналіз. Збірник наукових праць кафедри економічного аналізу. Випуск 6. – Тернопіль: Економічна думка, 2010. – С. 180-183.
3. Про схвалення Стратегії модернізації системи бухгалтерського обліку та фінансової звітності в державному секторі на період до 2025 року: постанова Кабінету Міністрів України від 20 червня 2018 р. № 437-р [Електронний ресурс]. – Режим доступу <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/437-2018-%D1%80>
4. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні: Закон України №996-ХІV від 16.07.1999р. (редакція від 02.12.2012р.)/ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14>
5. Сисюк С. В. Проблеми й перспективи вдосконалення організації обліку в Україні: теоретико-прикладні аспекти і міжнародні вимоги // Бізнес Інформ. – 2016. – №9. – С. 218–223.
6. Хорунжак Н.М. Проблеми узгодження законодавчої бази і напрями модернізації обліку в бюджетних установах /Хорунжак Н.М.//Вісник ЖДТУ. Економічні науки. - 2009. - №2(48).

Тусик Х.
студентка

Тернопільський національний економічний університет
м. Тернопіль, Україна

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ОБЛІКУ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ПРАКТИЦІ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ

Сьогодні стає очевидним, що в сфері економічно-соціальних відносин найвагомішою проблемою для працівників бюджетних установ є значна різниця між високою вартістю життя і низькою ціною праці. Особливістю українських реалій є й те, що певна частка зайнятого населення, в тому числі висококваліфікованих працівників, належать до категорії бідних саме через низький рівень доходів від зайнятості. Тобто, навіть маючи роботу, людина фактично не може нормально відтворювати себе на ті кошти, які їй платить держава або роботодавець.

Складовою всіх витрат, що здійснюються в бюджетних установах, є видатки на оплату праці, на які припадає у середньому від 60 % до 85 % сукупних витрат, що здійснюються ними. Таким чином, облік видатків на оплату праці є одним із найважливіших напрямків роботи облікового апарату кожної бюджетної установи.

Актуальність теми дослідження зумовлена необхідністю наближення рівня продуктивності праці, заробітної плати і доходів працівників бюджетних установ до рівня розвинених країн шляхом створення відповідних умов для високопродуктивної трудової діяльності між роботодавцями та державою та організації модернізованої та зручної автоматизації обліку заробітної плати в установах державного сектору економіки.

Бухгалтерський облік в бюджетних установах повинен бути спрямований на вдосконалення системи оплати праці та її стимулювання, оптимізацію доходів працюючих та їх оподаткування, організацію обліку та представлення звітності, що є обов'язковою передумовою сталого соціально-економічного розвитку.